

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor Nr.17, sector 5,
.X., CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336 85 48

DECIZIA nr. 384 / 2015

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. S.R.L.

din .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. A_SLP 2078/28.09.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr. .X./23.09.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 2078/28.09.2015 asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L.** cu sediul în Localitatea .X., .X., CUI RO .X..

S.C. .X. S.R.L. contestă **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./19.12.2013** emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator pentru perioada 01.10.2010-19.05.2011;
- .X. lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii pentru perioada 25.02.2011 – 18.04.2011.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./19.12.2013 a fost comunicată societății la data de **06.01.2014** potrivit confirmării de primire poștale anexate în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost înregistrată la Serviciul Registratură din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la data de **17.01.2014**, sub nr. .X., conform ștampilei aplicată pe originalul contestației, aflat la dosar cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare S.C. .X. S.R.L. la data depunerii contestației figurând la pozitia nr. .X. din Anexa nr.1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrati de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2014*” la O.P.A.N.A.F. nr.3749/2013 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. aduce următoarele argumente:

S.C. .X. S.R.L. susține că în perioada 01.01.2006 - 31.12.2010 avea de recuperat de la Casa de Sănătate suma de .X. lei, provenită din concedii medicale, majoritatea angajaților fiind persoane de sex feminin.

Din evidența contabilă a societății și din evidența Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, societatea precizează că suma datorată era 0 lei, deoarece a fost compensată cu Fondul de sănătate datorat de angajator.

Totodată, societatea menționează că lunar a depus câte două declarații, și anume, la Agenția Națională de Administrare Fiscală și la Casa de sănătate, ambele declarații fiind emise în programe informatice diferite, specificând că datoriile rezultate din declarațiile lunare, au fost achitate fie cu ordin de plată, fie prin compensare.

Societatea menționează că în declarațiile transmise către organele fiscale sunt compensate datoriile reciproce, dar în declarațiile emise de soft-ul de salarii, erau 2 poziții distincte, identice ca și sumă, dar cu semn diferit: una fiind suma datorată pentru Fondul de sănătate datorat de angajator și cealaltă fiind suma de recuperat, din concedii medicale plătite în plus de angajator.

S.C. .X. S.R.L. precizează că la data de 01.01.2011 Casa de Sănătate .X. a solicitat tuturor societăților o declarație inventar care să cuprindă sumele datorate din relația cu aceasta, existente în sold la data de 31.12.2010, specificând că această declarație a fost depusă de către societate în data de 06.04.2011, rezultând faptul că suma de plată este .X. lei.

Societatea susține că începând cu luna ianuarie 2011 după modificarea procedurii de recuperare a sumelor din concedii medicale trebuiau depuse cereri de restituire, în fiecare lună. Casa de Sănătate .X. a refuzat primirea cererii de recuperare pentru luna ianuarie 2011, solicitând rezolvarea scriptică din evidența lor a sumei de recuperat, provenită din perioada 01.01.2006-31.12.2010, în sumă de .X. lei.

Societatea precizează că în data de 06.04.2011 a primit Fișa individuală de verificare de la Casa de Sănătate .X., din care a rezultat că societatea are de plată suma de .X. lei la contribuția pentru concedii și indemnizații, dar în același timp are de recuperat suma de .X. lei.

În data de 19.05.2011 societatea a întocmit și depus declarațiile rectificative pentru perioada 01.01.2006-31.12.2010, împreună cu un centralizator al acestora, în vederea concilierii soldului scriptic cu situația reală, pozițiile cu semne diferite, dar identice ca sumă fiind închise și la Casa de sănătate.

Societatea precizează că în data de 05.08.2011, organele fiscale au efectuat compensarea obligațiilor fiscale, rezultate în urma depunerii declarațiilor rectificative și a cererii de compensare, pentru suma de .X. lei, respectiv suma de .X. lei, ceea ce înseamnă că operațiunea de compensare efectuată a fost legală.

S.C. .X. S.R.L. susține că în perioada 2011-2013 a solicitat de mai multe ori fișa sintetică totală și certificate de atestare fiscală, niciodată figurând cu vreo sumă datorată, având tot timpul TVA de recuperat, neînțelegând calcularea de penalități după 8 ani, pe baza unor decizii de impunere fabricate în 2013 dar datate cu luna mai 2011, decizii pe care nu le-a primit niciodată.

Societatea precizează că deciziile au fost efectuate ulterior datei pretinse, respectiv luna mai 2011, dar pot fi dovedite cu inexistența lor în fișele sintetice pe care le are din perioada 01.01.2011- 31.12.2013, dar și faptul că este suspect numărul deciziei .X./19.05.2011.

Totodată susține că nu s-a ținut seama de prevederile art. 116 alin. 4 și 5 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, societatea precizează că pentru obligațiile fiscale restante la 13.08.2011, penalitățile de întârziere se anulează dacă obligațiile principale și dobânzile aferente acestora se sting prin plată voluntară sau compensare până la data de 31.12.2011.

Față de cele prezentate, societatea solicită anularea Deciziei nr. .X./19.12.2013, decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii în valoare totală de .X. lei, anularea Deciziilor de impunere nr. .X. din 19.05.2011, Decizia PDF nr. .X./19.05.2011, Deciziile .X. 31.05.2011 și suspendarea unei posibile executări silite, până la soluționarea definitivă a contestației.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./19.12.2013, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a stabilit în sarcina societății accesorii în sumă de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator pentru perioada 01.10.2010-19.05.2011;

- .X. lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii pentru perioada 25.02.2011 – 18.04.2011.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt deciziile și declarațiile enumerate în Anexa la Decizia nr. .X. din 19.12.2013.

Accesoriile în sumă totală de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la accesoriile în sumă de .X. lei aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator, cauza supusă soluționării este dacă accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./19.12.2013, sunt legal datorate în cuantumul stabilit de organele fiscale, în condițiile în care baza de calcul a acestora a rezultat în urma operării în evidența fiscală a compensărilor efectuate de organele fiscale la cererea contestatarei ca urmare a depunerii cererii de compensare formulate, compensări necontestate de societate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X. din 19.12.2013 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au calculat în sarcina **S.C. .X. S.R.L.** suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt deciziile și declarațiile enumerate în Anexa la Decizia nr. .X. din 19.12.2013.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Baza de calcul a accesoriilor stabilite prin decizia contestată a rezultat în urma operării în evidența fiscală a înștiințărilor privind Notele de compensare a obligațiilor fiscale nr. .X./05.08.2011 și nr. .X./05.08.2011.

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

În data de 19.05.2011 și 31.05.2011 S.C. .X. S.R.L. a depus la registratura Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, declarații rectificative cod 710 aferente perioadei ianuarie – decembrie 2006, respectiv ianuarie – octombrie 2008, în care corectează Contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sensul suplimentării sumei de plată, iar la Contribuțiile pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sensul diminuării sumei de plată.

Tot în data de 19.05.2011, societatea a depus prin mijloace electronice de transmitere la distanță, declarații rectificative cod 710 aferente perioadei ianuarie – decembrie 2007, în care corectează Contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sensul suplimentării sumei de plată, iar la Contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sensul diminuării sumei de plată.

Prin depunerea declarațiilor rectificative cu suplimentarea sumelor de plată la contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator sau constituit sumele de plată în cuantum de .X. lei la această contribuție și totodată au rezultat sume achitate în plus la contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice în cuantum de .X. lei.

În data de 07.06.2011 societatea a transmis cererea de compensare pe e-mail înregistrată la Direcția Generală de Administrare Fiscală sub nr. .X. în care a solicitat compensarea obligațiilor aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de .X. lei cu sumele achitate în plus în sumă de .X. lei la contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice sau fizice.

De asemenea, organul de soluționare reține că prin Notele de compensare nr. .X./05.08.2011 și nr. .X./05.08.2011, s-a efectuat compensarea sumelor la contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, cu data de 19.05.2011 și respectiv data de 31.05.2011.

Se reține că, S.C. .X. S.R.L. nu a contestat Notele de compensare, susținând chiar prin contestație că „operațiunea de compensare a fost legală”.

În condițiile în care societatea nu a contestat la organul în drept modalitatea de stingere a creanțelor bugetare, iar **Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu are competența materială să se pronunțe asupra temeiniciei și legalității procedurii de stingere a obligațiilor fiscale prin compensare**, finalizată prin emiterea unui act administrativ care nu a fost contestat, argumentele societății privitoare la stingerile operate în evidența fiscală ca efect al compensării nu pot fi analizate în procedura de soluționare a contestației îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./19.12.2013 prin care organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii în cuantum de .X. lei.

Astfel, în cauză devin incidente prevederile **art.119 (1) și art.120 (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:**

În ceea ce privește calculul accesoriilor, sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

*“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.*

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul cotelor aplicate, însumării produselor dintre baza de calcul, cota de accesorii aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate, în temeiul dispozițiilor **art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./19.12.2013 pentru suma

de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator.

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii pentru perioada 25.02.2011 – 18.04.2011, se reține că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./19.12.2013 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, organele fiscale au stabilit în sarcina S.C. .X. S.R.L. accesorii în sumă totală de .X. lei pe care societatea deși le contestă în totalitate, pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii nu aduce argumente în susținerea propriei cauze.

Astfel devin incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d), art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.65, alin. (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 216 alin. (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii se respinge contestația ca nemotivată.

3. Referitor la cererea contestatoarei privind suspendarea executării silite până la soluționarea definitivă a contestației, organul de soluționare face mențiunea că aceasta se încadrează în prevederile art. 215 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal”, în sensul că introducerea contestației administrative a Deciziei de calcul accesorii nr. .X./19.12.2013 nu suspendă executarea actului administrativ fiscal atacat, acesta putând fi suspendat în condițiile prevăzute de același articol la alin. (2) și (3):

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la .X. lei.

Astfel, se reține că pentru acest capăt de cerere, competența nu aparține

Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor, societatea putând să se adreseze instanței competente în condițiile art. 172 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4. Referitor la solicitarea contestatarei de anulare a deciziilor de impunere nr. .X./19.05.2011, deciziilor PDF – .X./19.05.2014 și nr. .X./31.05.2011, din adresa nr. .X./23.09.2015 se reține că acestea sunt în fapt declarațiile rectificative cod 710 depuse de societate la organul fiscal pentru perioada ianuarie 2006 – decembrie 2006, ianuarie 2007- decembrie 2007, ianuarie 2008 – octombrie 2008 și din eroare organele fiscale le-au menționat în anexa la decizia contestată ca și decizii, eroare care însă nu este de natură a influența calculul de accesorii, cu atât mai mult cu cât numerele rectificativelor coincid.

5. Referitor la invocarea contestatarei a relei credințe a organelor fiscale prin calcularea de penalități după 8 ani (2014 față de 2006) se reține că aceste accesorii au fost calculate urmare a depunerii contribuabilului a declarațiilor rectificative pentru obligațiile fiscale declarate în perioada 2006 – 2008 și a compensărilor efectuate de organele fiscale la solicitarea contestatarei.

De asemenea, se reține că acestea au fost depuse de contribuabil, pe proprie răspundere, strict sub responsabilitatea sa, în condițiile în care, la semnarea formularelor, reprezentantul legal al societății declară *“sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, (...) că datele din aceste declarații sunt corecte și complete”*.

De altfel, conform art. 81 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, declarația fiscală reprezintă titlu de creanță și produce efecte juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L. din Județul .X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./19.12.2013, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator;
- .X. lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului

pe veniturile din salarii.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
.X.**